

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἀπ. 1,10)

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΛΓ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 1956	Τῶν ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου Τετάρτη 29 Ἰουνίου 2016	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος Ν. Καντιώτης
--	--	---

Βαθμίδες ἀποστολῆς

Ἐορτή, ἀγαπητοί μου, σήμερα: **ἐορτὴ τῶν Κορυφαίων** ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου. Ἐορτάζει καὶ πανηγυρίζει ἡ Ἐκκλησία μας: τιμᾷ αὐτοὺς ποὺ ἄκουσαν τὴ φωνὴ τοῦ Χριστοῦ «*Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν*» (Ματθ. 28,19-20)- ἄκουσαν τὴ φωνὴ τοῦ Χριστοῦ, δέχθηκαν τὴν κλήσι, καὶ ὑπήκουσαν στὴν ἐντολή του. Κήρυξαν τὸ εὐαγγέλιο τῆς σωτηρίας καὶ σφράγισαν τὴ μαρτυρία τοῦ κηρύγματος μὲ τὸ αἷμα τοῦ μαρτυρίου τους.

Ἄλλὰ ἡ ἐντολή τοῦ Χριστοῦ ἐξακολουθεῖ νὰ ἰσχύη, καὶ θὰ ἰσχύη μέχρι τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Διότι καὶ σήμερα, μετὰ ἀπὸ τόσους αἰῶνες Χριστιανισμοῦ, **ὑπάρχουν ἀκόμη ἄνθρωποι** στὴ γῆ ποὺ δὲν ἄκουσαν καὶ δὲν γνώρισαν τὸν ἀληθινὸ Θεὸ ἀλλὰ πλανῶνται μέσα στὸ σκοτάδι καὶ στὰ εἶδωλα. Πρέπει λοιπὸν νὰ δοῦν καὶ αὐτοὶ τὸ φῶς· νὰ βαπτισθοῦν «*εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος*», νὰ γίνουν Χριστιανοί. Καὶ πῶς θὰ γίνουν; Ἐὰν ἐμεῖς ἐνδιαφεροῦμε. Καὶ πῶς μπορούμε ἐμεῖς νὰ δεῖξουμε τὸ ἐνδιαφέρον μας; Στέλλοντας σ' αὐτοὺς νέους ἀποστόλους, ἱεραποστόλους.

Πρὶν ἀπὸ χίλια χρόνια ἔφευγαν ἀπὸ τὴν **Ἑλλάδα ἱεραπόστολοι**, παιδιὰ πλουσίων καὶ ἐπιφανῶν οἰκογενειῶν. Πέρασαν ἀπὸ τὴ Θεσσαλονίκη καὶ τὴν Κωνσταντινούπολι, κι ἀπὸ ἑκεῖ ἔφευγαν καὶ πῆγαν στὴ Βουλγαρία, στὴ Σερβία, στὴ Ῥουμανία, στὴ Ῥωσία. Ἐὰν σήμερα οἱ Σέρβοι, οἱ Ῥουμᾶνοι, οἱ Βούλγαροι, οἱ Ῥῶσοι εἶνε Χριστιανοί, τὸ ὀφείλουν σὲ Ἕλληνες ἱεραποστόλους ποὺ κήρυξαν ἐκεῖ τὸ εὐαγγέλιο.

Ἀπὸ τότε καὶ μέχρι σήμερα ἔχουν βγῆ ἄραγε ἄλλοι τέτοιοι ἱεραπόστολοι; **Ἐλάχιστοι**. Στεῖλε, Ἑλλάδα, καὶ πάλι ἱεραποστόλους στοὺς λαοὺς ποὺ περιμένουν τὸ φῶς τοῦ Χριστοῦ! Δυστυχῶς τώρα τοὺς νέους μας ἐλκύουν ἄλλα πρά-

γματα: τὸ χρῆμα, τὰ δολλάρια, οἱ λίρες, μπίζνες, γυναῖκες, ἔρωτες ἐφήμεροι... Τίποτε ὑψηλότερο. Πόσο χαμηλὰ ἔχουμε πέσει!

Γνώρισα ἓνα τέτοιο ἐκλεκτὸ νέο ἀπὸ τὴ Θεσσαλονίκη, ποὺ ἔφυγε τὰ τελευταῖα χρόνια καὶ πῆγε ἱεραπόστολος στὴν Ἀφρική: εἶνε ὁ κατὰ κόσμον Ἰωάννης Ἀσλανίδης, ὁ μετέπειτα **ἱερομόναχος Κοσμᾶς Γρηγοριάτης**. Ἦταν κοντά μου. Καλὸ παιδί, φτωχό, εὐγενές, μηχανικὸς ἄριστος. Εἶνε αὐτὸς ποὺ ἔστησε πάνω ἀπὸ τὴ Φλώρινα, στὸ Ὑψωμα 1020, τὸ μεγάλο σταυρὸ ὕψους τριαντατριῶν μέτρων, ποὺ φεγγοβολᾷ σ' ἀνατολὴ καὶ δῦσι, βορρᾶ καὶ νότο. Ἦταν ἓνα ἔργο δύσκολο. Ποιὸς ν' ἀνεβῆ ἐκεῖ ἐπάνω; Κανεῖς δὲν ἀνελάμβανε. Ἀνέλαβε αὐτὸς ὡς ἐργοδηγός, ἐπὶ κεφαλῆς ἱεραποστολικοῦ συνεργείου. Μερικοὶ τὸν ρωτοῦσαν περίεργα: – Εἶσαι κοντὰ στὸ δεσπότη; –Ναί, λέει. –Καὶ πόσα παίρνεις; –Τίποτα: ἐργαζόμαστε ἱεραποστολικά. –Βλάκας, ἠλίθιος εἶσαι;... Ἔτσι εἶνε ἠλίθιος θεωρεῖται σήμερα αὐτὸς ποὺ ἐργάζεται γιὰ τὸ Χριστό. Κουράστηκε τέλος, σιχάθηκε, σηκώθηκε κ' ἔφυγε: πῆγε κάτω στὴν Ἀφρική, ἐκεῖ ποὺ ἔνε τὰ ἄγρια θηρία καὶ οἱ κροκόδειλοι. Ἐκεῖ ἔδωσε τὸν ἑαυτό του, βάπτισε Χριστιανούς, ἔχτισε ἐκκλησίες, θυσιάστηκε.

Αὐτὸς ἦταν μία φωτεινὴ ἐξαιρέσις. Οἱ πολλοὶ μεγαλώνουν τὰ παιδιά τους μὲ ἄλλα ὄνειρα: Νὰ γίνουν, δικηγόροι, γιατροί, ἐπιστήμονες, νὰ τὰ παντρεύουν: **ἱεραπόστολοι; ἄ, ὄχι!**

* * *

Δὲν ἀρκεῖ, ἀγαπητοί μου, νὰ ἐορτάζουμε ἀπλῶς τοὺς ἁγίους ἀποστόλους: πρέπει καὶ νὰ ἔχουμε τὴ διάθεσι νὰ τοὺς ἀκολουθήσουμε καὶ **νὰ τοὺς μιμηθοῦμε ὅσο μπορούμε**.

● Καὶ τίθεται τὸ ἐρώτημα: ἔχει ἄραγε σήμερα ἡ πατρίδα μας νὰ δεῖξη πρόσωπα διατεθειμένα **νὰ ἀφοσιωθοῦν ἐξ ὀλοκλήρου** στὴν ἱεραποστολή τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας; Πολλοὶ βλέπουμε ὅτι εἶνε στρατευμένοι μὲ πάθος στὴν διάδοσι διαφόρων ἰδεολογιῶν ποὺ νομίζουν

πώς αυτές θα σώσουν τὸν κόσμον· θαυμάζει κανείς λ.χ. τοὺς μαρξιστάς, μὲ πόσο ζήλο δι-αδίδουν τὸ «εὐαγγέλιο» τοῦ Μάρξ. Γιὰ τὸ ἅ-γιο Εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ ὁμως ποιός συγ-κινεῖται, ποιός φροντίζει;

● Θὰ πῆς· Δύσκολο αὐτὸ ποὺ μοῦ ζητᾶς· ν' ἀ-φήσω τὸν τόπο μου, τὴ δουλειά μου, τὴν οἰκο-γένειά μου, καὶ νὰ πάω νὰ κηρύξω τὸ Χριστὸ μέσ' στοὺς ἀγρίους καὶ στὰ θηρία· εἶνε μεγάλ-ο τὸ ἔργο αὐτό, δὲν ἔχω τόση δύναμι. Τότε λοιπὸν σοῦ προτείνω κάτι ἄλλο. Δὲν μπορεῖς νὰ γίνης ἱεραπόστολος; ἔλα λοιπὸν –ἐὰν βέ-βαια ἔχης καὶ τὴ συγκατάθεσι τοῦ πνευματι-κοῦ σου– **νὰ γίνης κληρικός**. Μάλιστα. Ξέρε-τε, ὅτι ἔχουμε χίλια χωριὰ χωρὶς παπᾶδες; Χί-λια χωριὰ δὲν ἑορτάζουν, δὲν χτυπᾶνε ἐκεῖ καμπάνες! Παπᾶς πουθενά. Ἄν προκηρυχθῆ μιὰ θέσι κλητῆρος, ἑκατοντάδες παρουσιάζονται νὰ τὴ διεκδικοῦν· παπᾶς ποιός θὰ γίνῃ; Στὴν Πρέσπα ἓνα παιδὶ εὐλογημένο θέλησε νὰ γίνῃ ἱερεὺς· κι ὅταν τ' ἄκουσε ὁ πατέρας του, ποὺ ἦταν ψαρᾶς, τό ἴσπασε στὸ ξύλο μὲ τὸ κουπὶ τῆς βάρκας. Ἄν ξαναπῆς γιὰ παπᾶς, τοῦ εἶπε, θὰ σὲ σκοτώσω!... Σὲ τί χρόνια ζοῦ-με! Γιατί λοιπὸν ἑορτάζουμε τοὺς ἀγίους ἀ-ποστόλους; οὔτε τῆς πρώτης οὔτε τῆς δευ-τέρας κατηγορίας ἀποστόλους βγάζουμε.

● Θὰ μοῦ πῆς· Ἐγὼ οὔτε ἱεραπόστολος οὔτε παπᾶς μπορῶ νὰ γίνω. Καλά. Ἔ, τότε θὰ σοῦ πῶ κάτι ἄλλο. Δὲν θὰ σοῦ πῶ νὰ σηκώσης κανένα βουνὸ σὰν τὸν Ὀλυμπο· θὰ σοῦ πῶ κάτι εὐκό-λο, νὰ σηκώσης ἓνα χαλικάκι. Ποιός δὲν μπο-ρεῖ νὰ σηκώσῃ ἓνα χαλικάκι; Ποιός εἶνε τὸ χα-λικάκι· ἀκοῦς τὴν καμπάνα κάθε Κυριακή; κά-θε χτύπος λέει «Ἐλα, ἔλα, ἔλα!...»· ὁ Χριστὸς σὲ φωνάζει. **Μᾶς καλεῖ στὴν ἐκκλησία**· ὄχι κά-θε μέρα ἀλλὰ μιὰ φορὰ τὴν ἑβδομάδα, κι ὄχι ὅλη τὴν ἡμέρα ἀλλὰ 1 ὥρα· 168 ὥρες ἔχει ἡ ἑ-βδομάδα, καὶ 1 ὥρα βαστάει ἡ θεία λειτουρ-γία ἀπὸ τὸ «*Εὐλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ Πα-τρὸς...*» μέχρι τὸ «*Δι' εὐχῶν...*». Κ' ἐσὺ τί κά-νεις; οὔτε 1 ὥρα δὲν ἔρχεσαι στὴν ἐκκλησία νὰ πῆς ἓνα «*Μνήσθητί μου, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου*» (Λουκ. 23,42), ἓνα «*Κύριε, ἐλέη-σον*», ἓνα «*Δόξα σοι, ὁ Θεός*»; Ἄχαριστία.

Στὰ παιδικὰ μου χρόνια θυμοῦμαι παπποῦ-δες ἀγράμματους στὸ χωριό, ποὺ **προτοῦ νὰ πιοῦν ἓνα ποτήρι νερὸ ἔκαναν τὸ σταυρὸ τους**. Ἔ λοιπὸν σᾶς λέω καὶ σᾶς εἰδοποιῶ, ὅτι ὅσα λέει ἡ Ἀποκάλυψις θὰ βγοῦν – πουληστε τὸ πουκάμισό σας καὶ ἀγοράστε Ἀποκάλυψι νὰ διαβάσετε. Τί λέει· ὅτι τὰ νερά θὰ πικραθοῦν, θὰ γίνουν πικρά (βλ. Ἀπ. 8,11)· καὶ τότε θὰ ζητᾶς ἓνα ποτήρι καθαρὸ νερό, καὶ λίρα νὰ δίνης δὲν θὰ

τὸ βρίσκης! Ποιός ἔκανε τὰ νερά, τὶς θάλασ-σες, τὴ γῆ, τὰ λουλούδια, τὰ ζῶα, ὅλα τὰ ὠ-ραῖα ποὺ ἀπολαμβάνουμε; Ὁ Θεός. Κι ὁ ἀχά-ριστος ἄνθρωπος τὴ μπουκιά ἔχει στὸ στόμα καὶ τὸ Θεὸ βλαστημάει. Οὔτε μιὰ ράνιδα ἀγά-πης δὲν ἔχει στὸ Χριστό.

* * *

Σᾶς ἔδειξα, ἀγαπητοί μου, τὶς **τρεῖς βαθμί-δες ἀποστολῆς**· ἡ πρώτη εἶνε στὴν ἐξωτερικὴ ἱεραποστολή, ἡ δευτέρα εἶνε ἐδῶ στὴν πατρί-δα μας στὸν ἱερό κληρο, καὶ ἡ τρίτη εἶνε νὰ ἐκ-κλησιαζώμεθα τακτικά. Σὲ καμμία ἀπὸ αὐτὲς δὲν μπορούμε νὰ ἀνταποκριθοῦμε;

Εὔχομαι στὸ Θεὸ νὰ ἀλλάξουν οἱ καρδιές μας, ν' ἀποκτήσουμε ἀγάπη στὸ Θεό, πίστι στὸ Χριστό· νὰ μοιάσουμε στὸν ἀπόστολο Πέ-τρο καὶ στὸν ἀπόστολο Παῦλο, νὰ γίνουμε κ' ἐμεῖς ὑπηρέτες καὶ συνεργάτες τοῦ Χριστοῦ, ὥστε **νὰ κηρυχθῆ παντοῦ τὸ Εὐαγγέλιο**.

Ἐγὼ εἶμαι ἀπὸ τὶς Κυκλάδες. Ἐκεῖ ὑπάρχει ἓνα νησί, ἡ Σύρος. Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς κατοίκους τῆς Σύρου εἶνε φράγκοι, πιστεύουν ὁμως θερ-μὰ στὴ θρησκεία τους καὶ ἀπὸ τὸ μικρὸ αὐτὸ νησί ἔχουν βγῆ δέκα ἐπίσκοποι, δεκαπέντε ἱεροκήρυκες, τριάντα ἱερεῖς καὶ δέκα ἱερα-πόστολοι. Μπρὸς λοιπὸν κ' ἐσεῖς, βγάλτε μέ-σα ἀπὸ τὰ παιδιὰ σας ἐργάτες τῆς Ὁρθοδο-ξίας (θεολόγους κληρικούς, ἱεροκήρυκες καὶ ἱεραποστόλους)! Ὁ Θεὸς μᾶς θέλει ἀετούς, νὰ πετοῦμε ψηλά, κοντὰ στὸ Χριστό, ὄχι σκου-λήκια νὰ κινούμεθα μέσα στὴ λάσπη.

Θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ προσθέσω καὶ τοῦ-το ἀπὸ τὴν προσωπικὴ ζωὴ τῶν παιδικῶν καὶ νεανικῶν μου χρόνων. Ἦμουν ἄριστος μαθη-τῆς, ἔπαιρνα βραβεῖο σὲ ὅλα τὰ σχολεῖα. Ὅ-ταν λοιπὸν τελείωσα τὸ γυμνάσιο, ἄλλοι στὸ χωριὸ μοῦ ἔλεγαν νὰ γίνω γιατρός, ἄλλοι νὰ γί-νω δάσκαλος, ἄλλοι νὰ γίνω καθηγητής... Ἐγὼ εἶπα· Θὰ γίνω θεολόγος ἱεροκήρυκας. Καὶ ὁ πα-τέρας μου εἶπε· «**Μπράβο παιδί μου**». Δὲν μὲ ἐμπόδισε – αἰωνία του ἡ μνήμη. Πᾶνε τώρα αὐ-τά! Ἄν κάποιο παιδὶ θελήσῃ ν' ἀφοσιωθῆ στὴν Ἐκκλησία, λένε γιὰ τὸν πνευματικὸ του· Ἀκοῦς ἐκεῖ, νὰ μᾶς πάρῃ τὸ παιδὶ νὰ τὸ κἀνῃ καλόγε-ρο!... Θὰ ἴπρεπε νὰ ντρέπωνται ὅσοι σκέπτον-ται ἔτσι. Ἄς ἀφήσουμε λοιπὸν τοὺς ἀθέους καὶ τοὺς αἰρετικούς νὰ κυριαρχήσουν, κ' ἐμεῖς νὰ μείνουμε μόνο μὲ τὰ πανηγύρια μας.

Αὐτὰ εἶχα νὰ σᾶς πῶ σήμερα. Καὶ θέλω νὰ πιστεύω ὅτι δὲν θὰ παρεξηγήσετε τὰ αὐστηρά μου λόγια, ποὺ βγαίνουν ἀπὸ πόνο καρδιάς. **Ὁ Χριστὸς ζητᾶει** ἱεραποστόλους, κληρικούς καὶ πιστοὺς Χριστιανούς.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**